

תלטוא גברין (ב"י גברין) ר' ירא ור' גהה שלשה אנשים נצבים

בעל חתודים

(ב) והנה שלשה. בגימטריה אלו מיכאל גבריאל ורפאל:

דש"י

ויהי מולם כהים, סכין מלכים עליו צלמות
חניטס: כי נס הולך לעמוד דרכו לנכמי טפש, ולפהל
שלפהל מה הרגלס הנך מכס להקל מה לוטו
(פ"ל אס), קום טנממל ויטי כסוליט הומס המלוס
ויהי מיל סמלען על נפקך, למלהט טהומל פה מייל.
נצבים עליו לפניו, כמו וועלו מטה מנטל

היו מולם כהים, סכין מלכים עליו צלמות
חניטס: (ב) והנה שלשה אנשים. omdat נצלה
הה, אלה, והמל לסתוק מה מלוס, והמל לסתוק מה מלוס
הה הרגלס, מהן מלך מהל עוטה טמי טליות
(כ"ר י, ב), מדע נס סכן, כל הפלשת קום מולין
כלצון ליט, ויהלנו, ויהלנו מלוי, ובכטולס נחלל

יעיקר שפתי חמימים

ח כי אף שבאה היו ציצים לבוא אלו כמו רטפוש ברשי בפסוק שאח'ו. רק לא ברמות אנשטו ולא הכא גם מלאך ובשען להצל את לו
פין ראן מלך אחד עשה שוי שליחות כי רפואה והצלחה חור הוא:

לקוטי הלוות

- (בראשית יט, א): והוא ישב פתח האهل כהם היום. ישב לשון המפתח ועכבה ומון רב, כמו: ותשבו בקדושים ימים רבים, לנו שאין האדם וזכה להתקנות אלהות בחינת וירא אליו ה'
(כ) כי אם על ידי שיישב וממתין ומחעב אצל פתח האهل הקרןשה ומון רב. ואף על פי שבתוך בד עוצר עלי מה שעובר. ומתיימות היום שהם כלל התאות בזער אותו קרבה אף על פי בן הוא אינו מוץ את מקומו חם ושלום רק הוא ישב וממתין ומחעב אצל הפתחה
(ד) ימים ומיניהם רבים בחינת והוא ישב פתח האهل כהם היום ותבן היטב, כי איתא ברברוי זכרונו לברכה (לקוטי טומראין מלך י' מה) שלפעמים האדם אצל הפתחה והוא שב לאחור או שמשפטם ומחפשם או בוגדו הבעל דבר וכו' אבל מי שחוזב על תבלתו הנצחי באמת ומס על תני באמת אינו שב לאחור ואינו זע ממקומו חם ושלום בשום און רק הוא ישב וממתין אצל פתח האهل הקרןשה שהוא האهل בית הפרץ ואهل הצדיקים והבשרים אף על פי שבים היום בזער חם ושלום ועל ידי זה וירא אליו ה' וכו'. (עלים לחופפה - מכתב כ"ח)

לעאן קדושים שהצדיק רוצה אותם הרוצחים לנשת אל הקיש, ורבים נתרחקו על-ידי זה רחמנא לאן, כמו שבחות (שם ב, י): עד שיפית היום וכו' כמו שפרש רש"י שם, עין שם, שהיוישראל מקרבי לה' יתברך בגרלה ובבוד עד שיפות הים - שהתגבר תמיות הים וכו', ועל-ידי זה נהרב הבית. אבל מי שאינו רוצה להטעות את עצמו וחושב על תבלתו הנצחי באמת, אינו שב לאחר בשום און בעולם וזהו איך שיתה, רק הוא ישב וממתין ומחעב אצל הפתחה ימים רבים בפה שיתה, וא-על-פי שאין מניחין אותו לבנים לתוכה הפתחה וחם היום לוהט אותו מאה, אף-על-פי-בן אינו מוץ את מקומו, והוא שב ואלה הפתחה האهل של הצדיקים ומתחעב אצל הפתחה האهل כהם היום. והבשרים עד יرحم מן השמים, בבחינתו: והוא ישב פתח האهل כהם היום. (לקוטי הלכות - הלכות אישות ר' י"ט)

(ה) והוא ישב פתח האهل. לא אוכל להתaffle מעצם אהבתך מלכתרך לך מעט מפה שאמרתי בשחת קדש העבר. ותמצית הענן מרפו בפסוק